

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 06-12-2024

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 2563

Ταχ. Δ/ση: Τακαντζά Α. 8-10

Ταχ. Κώδικας : 54639 - Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313-332240

E-Mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 72 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 5104/2024 ΦΕΚ Α' 58) εφεξής ΚΦΔ
 - β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23-10-2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-07-2017).
 - δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009),
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».
4. Την από2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής υποβολής ενδικοφανή προσφυγή του του, με ΑΦΜ κατά των ακόλουθων πράξεων του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης:

α) της υπ' αριθ.2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2018 και

β) της υπ' αριθ.2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019 και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις ανωτέρω πράξεις του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τα με αρ. πρωτ./28.11.2024 &/02.12.2024 συμπληρωματικά στοιχεία, μετά του σχετικού υπομνήματος, που συνυποβλήθηκαν από τον προσφεύγοντα.

7. Τις απόψεις του 2ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης.

8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής υποβολής ενδικοφανούς προσφυγής του του, με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, καθώς και επί των με αρ. πρωτ./28.11.2024 &/02.12.2024 συμπληρωματικών στοιχείων και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος φόρος εισοδήματος ύψους 6.627,09€ πλέον προστίμου άρθρου 58 Ν. 4987/2022, λόγω ανακρίβειας 3.313,55€ και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης 180,10€, ήτοι συνολικό ποσό 10.120,74€, κατόπιν διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας συνολικού ύψους 20.082,10€, η οποία φορολογήθηκε ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα με συντελεστή 33%, βάσει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 21 παρ. 4 και 29 παρ. 4 ν. 4172/2013.

Με την με αριθμό2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντος φόρος εισοδήματος ύψους 48.240,72€ πλέον προστίμου άρθρου 58 Ν. 4987/2022, λόγω ανακρίβειας 24.120,37€ και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης 10.038,70€, ήτοι συνολικό ποσό 82.399,79€, κατόπιν διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας συνολικού ύψους 146.184,05€, η οποία φορολογήθηκε ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα με συντελεστή 33% βάσει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 21 παρ. 4 και 29 παρ. 4 ν. 4172/2013.

Οι ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις εδράζονται επί της από/2024 έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του 2ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, σε εκτέλεση της υπ'/2024 εντολής

του Προϊσταμένου της.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, προβάλλοντας τους ακόλουθους ισχυρισμούς

1. Η φορολογική αρχή φέρει το βάρος αποδείξεως της καταλογισθείσας προσαύξησης περιουσίας από άγνωστη πηγή. Ο έλεγχος πρέπει να αιτιολογήσει κατά τρόπο επαρκή και ειδικό την σχετική κρίση του.
2. Κλήθηκε από την φορολογική αρχή να εξηγήσει την προέλευση των ελεγχόμενων καταθέσεων και να αιτιολογήσει την νομιμότητά τους, το οποίο και έπραξε. Με πλήθος νόμιμων στοιχείων τεκμηρίωσε όχι μόνο την πηγή (Ο.Π.Α.Π.), αλλά και την αιτία (κέρδη από πράξεις στοιχημάτων) των υπό κρίση πιστώσεων, ενώ θεμελίωσε τους ισχυρισμούς του και στις τραπεζικές επιταγές της Τράπεζας Πειραιώς και ως εκ τούτου δεν τηρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 21 παρ. 4 του Κ.Φ.Ε.

Με το με αρ. πρωτ./28.11.2024 συμπληρωματικό του υπόμνημα αναφέρει ότι κατατέθηκε στην ΟΠΑΠ Α.Ε. αίτηση, με την οποία ζητά διευκρινίσεις σχετικά με τον λόγο άρνησης της σχετικής βεβαίωσης κέρδους.

3. Οι υποβληθείσες αιτήσεις πληρωμής – αντίτυπα για βεβαιώσεις κέρδους του Ο.Π.Α.Π. δεν μπορούν να αμφισβητηθούν, καθ' όσον εκδόθηκαν και αυτές στο όνομά του, και αναγράφονται σε αυτές τα στοιχεία του (ονοματεπώνυμο, ημερομηνία πληρωμής –βεβαίωσης του κέρδους, το κινητό του τηλέφωνο και ο αριθμός της αστυνομικής του ταυτότητας). Η φορολογική αρχή, που αμφισβητεί ότι είναι αυτός ο πραγματικός κάτοχος των δελτίων, όφειλε να τεκμηριώσει τους ισχυρισμούς της αυτούς, φέρουσα το βάρος απόδειξης.
4. Από το καταλογισθέν ποσό σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να αφαιρεθεί ο παρακρατηθείς φόρος, επί των κερδών του Ο.Π.Α.Π.
5. Εσφαλμένα ο έλεγχος δεν έκανε δεκτές (ως γνωστής προέλευσης και αιτίας) τις πιστώσεις ποσού 600,00€ από τον φίλο του και 1.800,00€ (1.200,00€ και 600,00€), που συνιστούν μεταφορές από δικό του λογαριασμό.

Αναφορικά με τον πρώτο, δεύτερο, τρίτο και τέταρτο ισχυρισμό

Επειδή στο άρθρο 23 του Ν. 4987/2022 ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά αρχεία (βιβλία και στοιχεία) και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη

διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα. 2. Ο έλεγχος που διενεργείται από τη Φορολογική Διοίκηση, σύμφωνα με την παρ. 1, είναι δυνατόν να έχει τη μορφή φορολογικού ελέγχου από τα γραφεία της Φορολογικής Διοίκησης ή επιτόπιου φορολογικού ελέγχου....3. Ο Διοικητής μπορεί, με απόφασή του, να ορίζει ειδικό τρόπο διενέργειας των ελέγχων, ενδεδειγμένες ελεγκτικές επαληθεύσεις, για ορισμένες ή και για όλες τις κατηγορίες των υποχρεωών, ανάλογα και με το αντικείμενο δραστηριότητας και το ύψος των οικονομικών δεδομένων, διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τον έλεγχο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.».

Επειδή με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Ν. 4987/2022 προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: «Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο. Ο έλεγχος της εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων μπορεί να έχει τη μορφή του φορολογικού ελέγχου από το γραφείο της Φορολογικής Διοίκησης ή του επιτόπιου φορολογικού ελέγχου.....».

Επειδή σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 33 του Ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) «2. Μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή την εκπνοή της προθεσμίας της παρ. 1, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου. Η έκθεση ελέγχου συντάσσεται με βάση το σημείωμα διαπιστώσεων και τις απόψεις του φορολογούμενου και περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις, τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Με την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου δεν μπορεί να προσδιορίζεται φόρος υψηλότερος αυτού που προσδιορίζεται με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Η έκθεση ελέγχου και η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.....».

Επειδή στο άρθρο 36 παρ. 6 του Ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: «6. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή ενδιάμεσου προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος (διορθωτικός προσδιορισμός φόρου)».

Επειδή με το άρθρο 76 του Ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξης και τον προσδιορισμό φόρου*».

Επειδή στο άρθρο 21§4 του Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι: «*Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας*».

Επειδή στο άρθρο 29§4 του Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι:«*4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)*».

Επειδή στο άρθρο 39 του Ν. 4987/2022 ορίζεται ότι: «*Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις*».

Επειδή με την ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, ορίζονται τα εξής: «

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία

οποιοσδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησή της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.....8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς. 08. Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.....».

Επειδή σύμφωνα με την ΠΟΛ 1175/16-11-2017 της Α.Α.Δ.Ε. με την οποία δόθηκαν διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας: «.....2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία

αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου. Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.....».

Επειδή σύμφωνα με την 884/2016 απόφαση του Β' Τμήματος του ΣΤΕ: «.....Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν. 4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρίζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) – Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος – Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντισταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του (πρβλ. ΕΔΔΑ 3.5.2001, 31827/96, J.B. κατά Ελβετίας, σκέψεις 65-71, ΕΔΔΑ 5.4.2012, 11663/04, Chambaz κατά Ελβετίας, σκέψεις 53-58 – πρβλ. επίσης ΔΕΚ 18.10.1989, 374/87, Orkem, σκέψεις 35-41), αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής (πρβλ. ΕΔΔΑ 8.2.1996, 18731/91, John Murray κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 47 και ΕΔΔΑ 20.3.2001, 33501/96, Telfner κατά Αυστρίας, σκέψεις 15-17) το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την

αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.).....το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση. Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξής της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση..... η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης.....».

Επειδή από την ισχύουσα νομοθεσία και νομολογία καθίσταται σαφές ότι οι καταθέσεις σε τραπεζικούς λογαριασμούς δύνανται να οδηγήσουν στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση ανακρίβειας της δήλωσης και αντίστοιχης φοροδιαφυγής. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις απαραίτητες πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης φοροδιαφυγής.

Επειδή στο άρθρο 77 του Ν. 5104/2024 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση από τα διαλαμβανόμενα στην οικεία έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του 2^{ου} ΕΛΚΕ Θεσσαλονίκης προκύπτουν τα ακόλουθα:

Δυνάμει της με αρ./2024 εντολής του Προϊσταμένου του 2^{ου} ΕΛΚΕ Θεσσαλονίκης διενεργήθηκε έλεγχος φορολογίας εισοδήματος στον προσφεύγοντα για το διάστημα 01/01/2018 - 31/12/2020, στο πλαίσιο του οποίου ελέγχθηκαν τόσο οι πρωτογενείς πιστώσεις στους τραπεζικούς του λογαριασμούς όσο και οι καταθέσεις μετρητών σε λογαριασμούς στοιχηματικών εταιρειών, χωρίς χρέωση τραπεζικού του λογαριασμού (κυρίως με χρήση της υπηρεσίας PAYSAFE). Μετά την ενδελεχή επισκόπηση τους, η φορολογική αρχή προέβη στην κατ' έτος σύγκριση των παραπάνω ευρημάτων-πιστώσεων (αφού προηγουμένως από το σύνολο αυτών αφαιρέθηκαν οι αναλήψεις που πραγματοποιήθηκαν από τους τραπεζικούς του λογαριασμούς υπό τη λογική παραδοχή ότι μπορεί να επανακατατέθηκαν) με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, από την οποία προέκυψε ότι στα έτη 2018 και 2019 η περιουσία του προσφεύγοντος προσauξήθηκε κατά 20.082,10€ και 146.184,05€ αντίστοιχα, χωρίς αυτή να δύναται να αιτιολογηθεί επαρκώς από τα προσκομισθέντα στοιχεία και από τις αιτιάσεις του προσφεύγοντος, με αποτέλεσμα την φορολόγησή της βάσει των διατάξεων των άρθρων 21 παρ. 4 και 29 παρ. 4 του Ν. 4172/2013 (Κ.Φ.Ε.)

Συγκεντρωτικά τα αποτελέσματα του ελέγχου ως προς την διαπιστωθείσα προσαύξηση περιουσίας αποτυπώνονται στον ακόλουθο πίνακα:

Πρωτογενείς Πιστώσεις -δαπάνες μετρητοίς	2018	2019	2020
Καταθέσεις μετρητών	6.900,00	14.900,00	5.450,00
Καταθέσεις ΟΠΑΠ επίγειο δίκτυο		250.950,28	7.894,80
Καταθέσεις μετρητοίς σε στοιχηματικές εταιρείες	27.910,00	130.589,00	- 62,00
Πωλήσεις οχημάτων		3.000,00	3.200,00
Λοιπές πιστώσεις	600,00	1.800,00	
Σύνολο πρωτογενών πιστώσεων	35.410,00	401.239,28	16.482,80
Μείον αναλήψεις μετρητών	2.350,00	252.055,23	48.210,00
Σύνολο καθαρών πρωτογενών πιστώσεων και δαπανών μετρητοίς	33.060,00	149.184,05	- 31.727,20
Ακαθάριστα έσοδα			
Πωλήσεις οχημάτων		3.000,00	3.200,00
Κέρδος στοιχηματικής εταιρείας	12.977,90		
Θετική Διαφορά	20.082,10	146.184,05	-

Στο πλαίσιο του διενεργηθέντος ελέγχου ο προσφεύγων προσκόμισε στην φορολογική αρχή βεβαίωσης κέρδους της στοιχηματικής εταιρείας για την περίοδο 01.01.2018-05.12.2018 καθαρού ποσού κέρδους 12.977,90€ (συνολικό ποσό κερδών 188.640,71- συνολικό ποσό στοιχημάτων 175.662,81€). Το δε ποσό καθαρού κέρδους βάσει της ανωτέρω βεβαίωσης συμφωνήθηκε και με τη διαφορά αναλήψεων – καταθέσεων στον λογαριασμό της εν λόγω στοιχηματικής εταιρείας. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω και δη ότι η βεβαίωση κερδών συνιστά νόμιμο δικαιολογητικό για τον κωδικό 781 της υποβληθείσας δήλωσης φορολογίας

εισοδήματος έτους 2018 η φορολογική αρχή έκανε δεκτό το εν λόγω ποσό ως εισόδημα στο οικείο φορολογικό έτος.

Αντίθετα όσον αφορά τα επικαλούμενα από τον προσφεύγοντα κέρδη από την ΟΠΑΠ Α.Ε., η φορολογική αρχή, δεδομένης τα άρνησης της εταιρείας να χορηγήσει βεβαίωση κέρδους, δεν έκανε δεκτά τα ποσά που είχαν δηλωθεί από τον προσφεύγοντα στον κωδικό 781 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του οικείου έτους ποσού 250.950,28€ και 7.894,80€ αντίστοιχα.

Επειδή αναλυτικότερα ο προσφεύγων εμφανίζεται να έχει εισπράξει μέσω Παρόχων Υπηρεσιών Πληρωμών, κατά την περίοδο 04.02.2019-11.02.2020, ποσό καθαρού κέρδους διακοσίων πενήντα οκτώ χιλιάδων οκτακοσίων σαράντα πέντε ευρώ και οκτώ λεπτών (258.845,08€). Το συγκεκριμένο ποσό αφορούσε σε παίγνια προσφερόμενα μέσω του επίγειου δικτύου Πρακτορείων της ΟΠΑΠ (OPAP Stores) και συνδέεται με εβδομήντα επτά (77) κερδίζοντα δελτία συνολικού κόστους σαράντα εννέα χιλιάδων εννιακοσίων εβδομήντα εννέα ευρώ (49.979,00€). Για τα συγκεκριμένα κερδίζοντα δελτία εκδόθηκαν, όπως προβλέπεται στο οικείο κανονιστικό πλαίσιο, αιτήσεις πληρωμής στο όνομα προσφεύγοντος, ο οποίος στη συνέχεια εξαργύρωσε τις εν λόγω αιτήσεις σε συνεργαζόμενο Πάροχο Υπηρεσιών Πληρωμών (Τράπεζα Πειραιώς). Για τα προαναφερόμενα κέρδη, ο προσφεύγων αιτήθηκε χορήγηση Βεβαίωσης Κέρδους έτους 2019 από την ΟΠΑΠ Α.Ε. προκειμένου να την χρησιμοποιήσει για φορολογικούς σκοπούς, η οποία ωστόσο απορρίφθηκε στις 10.06.2020. Οι λόγοι απόρριψης του αιτήματος αναφέρονται στο με αρ. πρωτ. ΟΡΠΛ...../02.12.2024 έγγραφο της ΟΠΑΠ Α.Ε., που υποβλήθηκε συμπληρωματικά στην υπηρεσία μας στις 02.12.2024 (αρ. πρωτ./02.12.2024) και στο οποίο διευκρινίζεται ότι από την ανάλυση των σχετικών κερδιζόντων δελτίων που εισπράχθηκαν εντός του έτους 2019, διαπιστώθηκε η ύπαρξη δελτίων με ασυνήθη γεωγραφική διασπορά και με χρόνο υποβολής που καταδεικνύει ότι δεν θα μπορούσαν να έχουν κατατεθεί από το ίδιο πρόσωπο. Περαιτέρω, από τον έλεγχο που διενήργησε η φορολογική αρχή στα κερδισμένα δελτία προέκυψε ότι σε πολλές περιπτώσεις η κατάθεση δελτίων στοιχήματος πραγματοποιούνταν με διαφορά λίγων μόνο λεπτών σε διαφορετικά πρακτορεία, γεγονός που αποδεικνύει ότι ο προσφεύγων δεν θα μπορούσε να είναι ο καταθέτης (και άρα ο πραγματικός δικαιούχος) όλων των ανωτέρω δελτίων στοιχήματος. Περαιτέρω, βάσει των επίμαχων δελτίων ο προσφεύγων εμφανίζεται να κερδίζει στο παίγνιο «.....» συστηματικά και σε ποσοστό 518% (κόστος δελτίων 49.979€ – κέρδος 258.845,08€), σε πλήρη αντίθεση με την παικτική του δραστηριότητα στις διαδικτυακές εταιρείες στοιχήματος (για την οποία δεν αμφισβητείται η ταυτότητα του παίχτη), από την οποία προκύπτει απώλεια συνολικά 98.846,10€ στα έτη 2018-2020). Για τις ανωτέρω διαπιστώσεις του ελέγχου δεν παρασχέθηκε καμία εξήγηση από τον προσφεύγοντα ούτε στο πλαίσιο του ελέγχου ούτε με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή το ρυθμιστικό πλαίσιο διεξαγωγής τυχερών παιγνίων ορίζεται από τις κανονιστικές αποφάσεις της Επιτροπής Ελέγχου Παιγνίων (Απόφαση 554/5/15.04.2021 ΦΕΚ Β' 1633/21-04-

2021) κατ' εξουσιοδότηση της περ. στ' της παρ. 3 του άρθρου 28 του ν. 4002/2011 (Α' 180) και του άρθρου 6 ν. 4557/2018 (ΦΕΚ Α' 139/30-07-2018) «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας (ενσωμάτωση της Οδηγίας 2015/849/ΕΕ) και άλλες διατάξεις». Το ανωτέρω κανονιστικό πλαίσιο δεν περιορίζεται αποκλειστικά στη ρύθμιση του τρόπου διεξαγωγής των τυχερών παιγνίων, αντιθέτως προβλέπει δικλείδες αποτροπής της νομιμοποίησης μη φορολογηθέντων εισοδημάτων μεταξύ άλλων και μέσω της διαδικασίας ανακύκλωσης κερδών από κερδίζοντα ανώνυμα δελτία στοιχήματος. Τα επίμαχα δελτία αφορούν παίγνια προσφερόμενα μέσω του επίγειου δικτύου Πρακτορείων της ΟΠΑΠ (OPAP Stores) για τα οποία δεν απαιτείται ταυτοποίηση του παίκτη κατά την κατάθεση τους στο εκάστοτε πρακτορείο του ΟΠΑΠ. Στη συνέχεια, όπως προβλέπεται στο οικείο κανονιστικό πλαίσιο, εκδίδονται αιτήσεις πληρωμής στο όνομα του κατόχου των δελτίων, και εξαργύρωση των αιτήσεων σε συνεργαζόμενο Πάροχο Υπηρεσιών Πληρωμών. Συνεπώς, η αναγραφή των στοιχείων του προσφεύγοντος στις ανωτέρω αιτήσεις πληρωμής ουδόλως αποδεικνύει ότι ο ίδιος ήταν το φυσικό πρόσωπο – παίκτης που κατέθεσε αρχικά τα δελτία στοιχήματος).

Ο ΟΠΑΠ ενεργώντας ως υπόχρεο πρόσωπο, βάσει των οριζόμενων στην κανονιστική απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Παιγνίων, αρνήθηκε να χορηγήσει βεβαίωση κέρδους που αιτήθηκε ο προσφεύγων, καθώς , όπως προαναφέρθηκε, βάσει του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου, δεν προέκυπτε με βεβαιότητα ότι ο προσφεύγων ήταν ο πραγματικός δικαιούχος των επίμαχων δελτίων. Ως εκ τούτου, ορθώς έκρινε η φορολογική αρχή ότι δεν υφίσταται νόμιμο δικαιολογητικό για τον κωδικό 781 των υποβληθεισών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος ετών 2018-2019, καθώς νόμιμο δικαιολογητικό για κέρδη τυχερών παιγνίων συνιστά η βεβαίωση κέρδους του εκάστοτε υπόχρεου προσώπου και σε καμία περίπτωση τα ίδια τα δελτία.

Επειδή αναφορικά με τον επιμέρους ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι από το καταλογισθέν ποσό θα πρέπει να αφαιρεθεί ο παρακρατηθείς φόρος επί των κερδισμένων δελτίων, αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος αφενός διότι το αντικείμενο του ελέγχου ήταν οι πιστώσεις στους τραπεζικούς του λογαριασμούς, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται τα εισπραχθέντα από τον Ο.Π.Α.Π. καθαρά ποσά και αφετέρου διότι ουδεμία βεβαίωση κέρδους (επί της οποίας θα αποτυπωνόταν και ο τυχόν παρακρατηθείς φόρος) έχει προσκομιστεί.

Επειδή σε κάθε περίπτωση από την επισκόπηση των δεδομένων του παραπάνω πίνακα διαπιστώνεται ότι οι πιστώσεις κατά τα έτη 2019 και 2020 συνολικού ποσού 258.845,08€ από την ΟΠΑΠ Α.Ε. υπολείπονται σε αξία από τις αναλήψεις μετρητών στο ίδιο διάστημα (302.615,23€), οι οποίες αφαιρέθηκαν από την αξία των συνολικών πιστώσεων.

Συνεπώς η προσδιορισθείσα προσαύξηση περιουσίας κατά τις διατάξεις του άρθρου 21 παρ 4 ν. 4172/2013 ουσιαστικά συνίσταται από τις καταθέσεις με χρήση μετρητών στις διαδικτυακές

στοιχηματικές εταιρείες και τις μεταφορές από λογαριασμό τρίτου που δεν αιτιολογήθηκαν από τον προσφεύγοντα.

Επειδή το πόρισμα του ελέγχου αναφορικά με την διαπιστωθείσα προσαύξηση περιουσίας τεκμηριώθηκε επαρκώς από την φορολογική αρχή, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, οι οποίοι απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Αναφορικά με τον πέμπτο ισχυρισμό

Επειδή, δάνειο είναι η σύμβαση, κατά την οποία ο ένας από τους συμβαλλόμενους (δανειστής) μεταβιβάζει στον άλλο συμβαλλόμενο (οφειλέτη) κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, ο δε οφειλέτης υποχρεούται να επιστρέφει στον δανειστή πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας (άρθρο 806 Α.Κ.).

Επειδή, για να αναγνωριστεί σύμβαση δανείου μεταξύ ιδιωτών για φορολογικούς σκοπούς πρέπει να πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το δάνειο να είναι πραγματικό, β) ο σκοπός του δανείου να έχει άμεση σχέση με το προς κάλυψη τεκμήριο, γ) το έγγραφο να φέρει βέβαιη χρονολογία θεωρημένη από αρμόδια αρχή και δ) το δάνειο να έχει ληφθεί πριν την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης.

Η σύμβαση δανείου μεταξύ ιδιώτη και επαγγελματία παράγει τις ακόλουθες φορολογικές υποχρεώσεις:

α) Υποχρέωση χαρτοσήμανσής της στην αρμόδια Δ. Ο. Υ σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 παρ. 5γ, 15 παρ. 1α, 13παρ. 1α, του Κώδικα Χαρτοσήμου.

β) Υποχρέωση υποβολής δήλωσης τριμηνιαίας κατάστασης συμφωνητικών βάσει του άρθρου 8 παρ. 16 ν. 1882/1990.

Επειδή, η χορήγηση δανείου συνιστά δαπάνη του άρθρου 32 ν. 4172/2013 για τον δανειστή που συμπληρώνεται υποχρεωτικά στην υποβαλλόμενη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του έτους καταβολής του δανείου.

Επειδή, από τα πληροφοριακά συστήματα της Α.Α.Δ.Ε. δεν προκύπτει η εκπλήρωση καμίας από τις ανωτέρω υποχρεώσεις. Αναφορικά με το έμβασμα με αιτιολογία «.....» ύψους 600,00€ στις 03.07.2018, για το οποίο ο προσφεύγων διατείνεται ότι αποτελούσε επιστροφή χρημάτων που του χορήγησε ως δάνειο.

Επειδή, αναφορικά με τα δυο εμβάσματα στις 02.09.2019 συνολικού ύψους 1.800,00€ (1.200,00€ και 600,00€) από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης προκύπτουν τα ακόλουθα:

Στο πλαίσιο του διενεργηθέντος ελέγχου εντοπίστηκαν 166 κινήσεις μεταφοράς χρημάτων μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος συνολικού ποσού (χρέωσης και πίστωσης) 172.144,73€ στα έτη 2018-2020. Για τις ανωτέρω κινήσεις δεν ζητήθηκε αιτιολόγηση από τον προσφεύγοντα, δεδομένου ότι δεν συνιστούν πρωτογενείς πιστώσεις. Οι πιστώσεις την 02.09.2019 στον με αρ. GR..... λογαριασμό του προσφεύγοντος, στην Τράπεζα Πειραιώς δεν αποδείχθηκε ότι προέρχονταν από μεταφορά από άλλο λογαριασμό του, καθώς προσκομίστηκε μόνο αντίγραφο φωτογραφίας από εφαρμογή της τράπεζας Πειραιώς από την οποία προέκυπτε η ταυτοποίηση του με αρ. GR..... λογαριασμού, ήτοι του λογαριασμού των πιστώσεων.

Λαμβάνοντας υπόψη τα προαναφερθέντα οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος περί του αντιθέτου απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της υπ' αριθ. πρωτ. ηλεκτρονικής υποβολής/.....2024 ενδικοφανούς προσφυγής του του, με ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση - Καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

Υπ' αριθ.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης

	Ποσό
Διαφορά φόρου	6.627,09€
Πρόστιμο άρθρου 58 του Ν.4987/2022	3.313,55€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	180,10€
Σύνολο φόρου για καταβολή	10.120,74€

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 του Ν. 5104/2024

Υπ' αριθ.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/
πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2019 του Προϊσταμένου του 2ου ΕΛ.ΚΕ.
Θεσσαλονίκης

	Ποσό
Διαφορά φόρου	48.240,72€
Πρόστιμο άρθρου 58 του Ν.4987/2022	24.120,37€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	10.038,70€
Σύνολο φόρου για καταβολή	82.399,79€

Επί του οφειλόμενου φόρου θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 του Ν. 5104/2024

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.